

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 30/07
18.01.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici tužioca-protivtuženog mal. AA, čija je zakonska zastupnica majka BB, a čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog-protivtužioca VV, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi povećanja obaveze izdržavanja po tužbi i radi ukidanja obaveze izdržavanja po protivtužbi, odlučujući o revizijama parničnih stranaka izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž.br.1250/06 od 18.10.2006. godine, u sednici održanoj 18.01.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane revizija tužioca-protivtuženog i revizija tuženog-protivtužioca izjavljene protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž.br.1250/06 od 18.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Subotici P.br.958/05 od 29.05.2006. godine stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac-protivtuženi tražio da se poveća obaveza tuženog-protivtužioca za plaćanje izdržavanja tako da umesto iznosa od 2.000,00 dinara na koju je obavezan presudom Opštinskog suda u Subotici P.br.1252/02 od 26.09.2002. godine preinačene presudom Okružnog suda u Subotici Gž.br.1260/02 od 16.12.2002. godine, a koja je preinačena presudom Vrhovnog suda Srbije Rev. 2138/03 od 20.11.2003. godine, plaća po 4.000,00 dinara mesečno počev od 05.03.2004. godine pa ubuduće, svaku ratu unapred do 10-og u mesecu, a dospele rate odjednom, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude i pod pretnjom prinudnog izvršenja, a u slučaju docnje sa zakonskom zateznom kamatom, od dospelosti pa do isplate. Stavom drugim izreke odbijen je protivtužbeni zahtev kojim je tuženi-protivtužilac tražio da se ukine njegova obaveza da na ime izdržavanja maloletnog tužioca-protivtuženog plaća mesečno 2.000,00 dinara, koja obaveza je utvrđena presudom Opštinskog suda u Subotici P.br.1252/02 od 26.09.2002. godine tako da njegova obaveza prestaje 07.07.2004. godine. Stavom trećim izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Odlučujući o žalbama parničnih stranaka Okružni sud u Subotici je presudom Gž.br.1250/06 od 18.10.2006. godine žalbe odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude revizije su blagovremeno izjavili maloletni tužilac-protivtuženi zbog pogrešne primene materijalnog prava i tuženi-protivtužilac zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizije nisu osnovane.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede na koje se revizijom tuženog-protivtužioca određeno ne ukazuje.

Tokom postupka je utvrđeno da je presudom Opštinskog suda u Subotici P.br.1252/02 od 26.09.2002. godine, koja je preinačena presudom Okružnog suda u Subotici i presudom Vrhovnog suda Srbije, tuženi obavezan da plaća izdržavanje za maloletnog tužioca u iznosu od 2.000,00 dinara mesečno od 18.06.2002. godine, pa ubuduće. Maloletni tužilac je rođen __. godine i pohađa __ razred osnovne škole, a živi u zajedničkom domaćinstvu sa majkom i __ sestre, u kući koja je vlasništvo njegovog očuha. Majka maloletnog tužioca nije u radnom odnosu. Tuženi je rođen __. godine, živi u kući koja je vlasništvo njegove sestre, nije u radnom odnosu, po zanimanju je instalater grejanja, evidentiran je kao nezaposleno lice i po tom osnovu ne prima novčanu naknadu. Tuženi ne ostvaruje stalna mesečna primanja, a kada nađe posao obavlja poljoprivredne poslove, a povremeno, kada se za to ukaže prilika, obavlja radove koji su vezani za njegovu struku. Tuženi nema nepokretne imovine, ni vrednih pokretnih stvari u vlasništvu. Zdrav je, a na njegovu sposobnost da ne može raditi izričito teške poslove, na kojima se traži dugo stajanje ili hodanje, uticala je povreda koju je zadobio u saobraćajnoj nesreći __. godine. Rešenjem Centra za socijalni rad tuženom je priznato pravo na materijalno obezbeđenje u mesečnom iznosu od 3.743,00 dinara od 25.10.2005. godine do 25.05.2006. godine. Pravnosnažnom presudom tuženi je oglašen krivim za krivično delo ne davanja izdržavanja, jer nije plaćao izdržavanje za maloletnog Silvestera, te je po ovoj presudi tuženi zakonskoj zastupnici isplatio iznos od 25.000,00 dinara na ime zaostalih rata za izdržavanje zaključno sa 15.03.2005. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su zaključili da nisu ispunjeni uslovi za izmenu ranije odluke o izdržavanju deteta.

Neosnovano se revizijama ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava i to revizijom tuženog na potrebu ukidanja izdržavanja obzirom na nemogućnost tuženog da doprinosi izdržavanju deteta, a revizijom maloletnog tužioca na potrebu povećanja obaveze izdržavanja obzirom na povećane potrebe za njegovu školovanje.

Naime, tokom postupka je utvrđeno da su potrebe maloletnog tužioca povećane jer je stariji, pa su samim tim i njegovi troškovi izdržavanja veći u pogledu ishrane, garderobe, obaveze za školu i ostalo. Pri tome su potrebe maloletnog tužioca utvrđene u iznosu od 6.000,00 dinara mesečno, od čega je dečjim dodatkom pokriveno oko 1.300,00 dinara i obavezom tuženog kojoj on neredovno udovoljava ili uopšte ne udovoljava, koja iznosi 2.000,00 dinara mesečno, te da preostali iznos ima obavezu da obezbedi majka. Obzirom da je utvrđeno da tuženi ima smanjene mogućnosti za ostvarivanje zarade, ali da nije radno nesposoban, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da na strani tuženog nema okolnosti, ni subjektivne ni objektivne prirode, koje bi bile osnov za ukidanje obaveze izdržavanja. Kako obaveznik izdržavanja nije u radnom odnosu, imajući u vidu njegove stvarne mogućnosti da radom kod drugih lica ostvaruje zaradu, pravilno su nižestepeni sudovi shodno članu 160. i 164. Porođičnog zakona zaključili da se i pored povećanih potreba maloletnog tužioca nisu bitno izmenile prilike i mogućnosti tuženog koje bi uticale na izmenu ranije odluke o izdržavanju deteta. S toga je pravilno odbijen kao neosnovan i tužbeni i protivtužbeni zahtev u ovoj pravnoj stvari.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je, na osnovu člana 405. ZPP, odlučio kao u zreci.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS